

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER**

**nr. 10.466 van 6 mei 2014  
in de zaak A. 212.189/XIV-35.583**

In zake :           XXXXXX  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Rim Amdouni  
                    kantoor houdend te 9000 Gent  
                    Coupure 383  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN  
EN DE STAATLOZEN

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 april 2014, strekt tot de  
nietigverklaring van het arrest nr. 120.351 van 12 maart 2014 van de Raad voor  
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 april 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde  
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit  
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,  
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op  
12 januari 1973.

Het gebrek aan vermelding van het adres van de verwerende partij  
heeft de strekking van het bestreden arrest niet kunnen beïnvloeden. Verzoeker heeft geen  
belang bij de voorgehouden schending vermits hij tijdig cassatieberoep tegen het bestreden  
arrest heeft aangetekend. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Met de algemene bewering dat hij “bij een terugkeer naar zijn land (...) andermaal het slachtoffer (zal) worden van discriminatie en mishandelingen door zijn familie en de lokale bevolking”, maakt verzoeker geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, aannemelijk. Hij vraagt daarmee in wezen een nieuwe feitelijke beoordeling van de zaak, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is. Het derde middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is. Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze de in het middel aangehaalde algemene rechtsbeginselen met het bestreden arrest zouden zijn geschonden. Het vierde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

## **B E S L U I T :**

**1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zes mei tweeduizend veertien,  
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**